

hed, og hvad Indflydelse det kan faa paa hele Handelen; men det er jo et af de Punkter, man under en Udvalgsbehandling kan faa oplyst.

Hvad selve Bygningen angaar, ser jeg nok, at efter det Særtryk, vi have faaet af Telegrafdirektør Meyers Artikler, skal man være Fagmand for at bedømme halvgjort Arbejde. Imidlertid tillader Telegrafdirektøren sig selv at kritisere Bygningen, idet han siger, at der kun er een Mening om, at den er tarvelig. Jeg ved nu ikke, om Telegrafdirektøren er Fagmand, jeg ved heller ikke, om Mottoet er hans; men i alt Fald, naar Telegrafdirektøren selv har kritiseret den i sin Artikel, kan man jo ogsaa sige et Par Ord om den. Og jeg maa sige, at mig forekommer den at være en tarvelig Bygning. Jeg tror nu heller ikke, at den er saa særlig solidt opført. Jeg har passeret den adskillige Gange i Vinter, og let er bl. a. hændet mig en Morgen efter en ret stærk Frostnat at se, at man begyndte Arbejdet paa Façaden med at gaa langs med denne paa Stilladser med brændende Rørknipper og optø det Cementlag, som man havde smurt paa Dagen i Forvejen, for saa formodentlig — det havde jeg ikke Tid til at overvære — at pudse videre paa Façaden. At den Bygningsmaade ikke er videre holdbar, siger sig selv. Men desuden maa jeg sige, at det Skudsmaal, Bygningen har faaet af Ministeriets sagkyndige — i Folketinget er der ikke kommet noget direkte frem om det, man har ikke faaet de Skrivelser forelagte, der ere vekslende mellem de bygningskyndige og Ministeriet —, at dette Skudsmaal, efter hvad der forlyder, gaar ud paa, at Bygningen er saa god som en almindelig borgerlig Bygning. Hvad nu „en almindelig borgerlig Bygning“ vil sige, er vistnok klart for alle, det er, hvad jeg vil kalde en almindelig Lejekaserne; det er ikke et af de ny, store, flotte Huse, som man træffer f. Eks. paa Raadhuspladsen eller Kongens Nytorv, men saadan en almindelig Lejekaserne. Saaledes er Bygningen efter Ministeriets sagkyndiges Mening, saavidt jeg kan se. Men for øvrigt vil jeg haabe, at man kan faa nærmere oplyst, hvorledes de have udtalt sig om Bygningen. Der er i det hele, forekommer det mig, i denne Sag en hel Del temmelig dunkle Punkter, som det kunde være formaalstjenligt for Lands-tinget at søge nærmere Underretning om. Der er et dunkelt Punkt med Hensyn til Bygningens Bestemmelse og hele Opførelse. Ministeren sagde i Folketinget, at den fra Begyndelsen af er opført som Telegrafsta-

tion. Den er dog ikke fra Begyndelsen af tænkt som Telegrafstation, thi det første Projekt, der blev indleveret til Bygningskommissionen i København, drejede sig om et Teater. Dette Teater røg imidlertid i Luften, blev ikke til noget, og saa kom der et nyt Projekt ind til Bygningskommissionen. Saavidt jeg kan forstaa, har man imidlertid tilbudt Regeringen Pladsen, hvor Bygningen nu er opført, for at Regeringen selv kunde tilvejebringe en Telegrafstation. Det vilde man den Gang ikke indlade sig paa. Af hvilken Grund man ikke vilde det, kan jeg ikke se, naar man dog bag efter køber Bygningen til Telegrafstation. Det havde jo været den naturligste Ting af Verden, om Regeringen havde sagt: Det er en god, central Beliggenhed, der tilbydes en Grund — rimeligvis er den tilbudt paa nogenlunde favorable Vilkaar —, lad os bygge Telegrafstationen der. Regeringen sagde imidlertid Nej. Den lod den private Bygherre bygge videre, og da han var nær ved at være færdig eller noget før, sagde den: Nu ville vi alligevel have Telegrafstationen der. Det havde været heldigere, om man straks havde købt Grunden. Det tredje Projekt, som indkom til Bygningskommissionen i København, lød paa en Forretningsbygning. Det er indgivet i September 1906, og da var Bygningen allerede under Opførelse. Jeg ved nu ikke, om man kan kalde en Telegrafbygning for en Forretningsbygning. Det kan man maaske nok paa en Maade, men i ethvert Tilfælde er Bygningen ikke absolut tænkt at skulle være Telegrafstation fra Begyndelsen af. Den har først lidt efter lidt udviklet sig fra Teater, gennem Forretningsbygning til Telegrafstation. Det forekommer mig ret dristigt af de Bygherrer, der have bygget den, om de straks have opført den som Telegrafstation. Man har nægtet dem at købe Pladsen, man har ikke villet benytte den til Telegrafstation, men alligevel sige Bygherrerne: Nu vel, de ville ikke have denne Plads, men de ville vist alligevel have en Telegrafstation der; nu bygge vi den, og saa skulle vi se, om de ikke ville købe den. Bygherren bygger saa videre paa den, han begyndte i September og faar Kontrakt i December 1906, saa gaar Ministeriet ind paa at tage hans Bygning som Telegrafstation. Det er en dristig Mand, hvis han virkelig har opført Bygningen saaledes, at den kun egnede sig til Telegrafstation, men heldigvis tror jeg, at det gaar med den ligesom med en god Sæbe, som en Mand averterede med en Gang. Der stod paa den: „Brug den